

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3316/2018. (X. 16.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.II.10.063/2017/7. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó (Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság; 8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.) jogi képviselője útján (dr. Ozsváth Zsolt kamarai jogtanácsos) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Kúria Mfv.II.10.063/2017/7. számú közbenső ítélete és a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.382/2016/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] 1.1. A perbeli tényállás szerint a hat felperes az indítványozónál állt közalkalmazotti jogviszonyban.
- [4] Az I. rendű felperes 2013. augusztus 1-jén az „A” fizetési osztály 7. fizetési fokozatába tartozott és garantált illetményét 76 400 forintban, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészét pedig 44 400 forintban állapította meg a munkáltató, így illetménye 120 800 forint volt. Ugyanilyen mértékű juttatásban részesült 2014. évben is. 2015. január 1-jei hatállyal a munkáltató garantált illetményét az aktuális minimálbérnek megfelelő összegre, 105 000 forintra egészítette ki azzal, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt 22 700 forintra csökkentette, így illetményének összege 127 700 forintra emelkedett.
- [5] A II. rendű felperes 2013 augusztusában az „A” fizetési osztály 11. fizetési fokozatába tartozott. Ebben az évben garantált illetménye 82 500 forintban, munkáltatói döntésen alapuló illetményrésze 39 300 forintban került meghatározásra, így illetménye 121 800 forint volt, ez az összeg 2014. évben sem változott. 2015. január 1-jével az alperes az aktuális minimálbér összegének megfelelő mértékben, 105 000 forintban határozta meg garantált illetménye mértékét, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt azonban 23 900 forintra csökkentette, így illetménye összege 128 900 forintra emelkedett.
- [6] A III. rendű felperes 2013. december 1-jétől került kinevezésre az indítványozóhoz az „A” fizetési osztály 8. fizetési fokozatába. 2014. január 1-jétől a munkáltató garantált illetményét 77 800 forintban, munkáltatói döntésen alapuló illetményrészét 30 000 forintban határozta meg, így illetménye 107 800 forint volt. 2015. január 1-jével garantált illetménye 105 000 forintra került felemelésre azzal, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt 9 900 forintra csökken, így illetménye mértéke 114 900 forintra nőtt.
- [7] A IV. rendű felperes 2013 augusztusában a „D” fizetési osztály 10. fizetési fokozatába tartozott, és garantált illetményét 99 700 forintban, munkáltatói döntésen alapuló illetményrészét 57 600 forintban határozta meg a munkáltató, így illetménye 157 300 volt, ez nem módosult 2014. évben sem. 2015. január 1-jével garantált illetményét a munkáltató kiegészítette a garantált bérminimumnak megfelelő összegre (122 000 forint) azzal, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt azonban 43 800 forintra csökkentette, így illetménye ekkortól 165 800 forintra módosult.
- [8] Az V. rendű felperes 2013 augusztusában a „D” fizetési osztály 10. fizetési fokozatába tartozott, és a munkáltató garantált illetményét 99 700 forintban, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészét 64 700 forintban határozta meg, így illetménye 164 400 forint volt, és ez nem módosult 2014. évben sem. 2015. január 1-jével az alperes a garantált illetménye mértékét 122 000 forintra emelte, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt azonban 51 000 forintra csökkentette, így illetménye mértéke ekkortól 173 000 forintban került meghatározásra.
- [9] A VI. rendű felperes 2013-ban a „D” fizetési osztály 8. fizetési fokozatába tartozott és garantált illetménye 93 800 forintban, míg munkáltatói döntésen alapuló illetményrésze 56 600 forintban került megállapításra.

Ez alapján illetménye 150 400 forint volt, melynek összege 2014. évben sem változott. Az indítványozó 2015. január 1-jével garantált illetményét a garantált bérminimumnak megfelelő összegre, 122 000 forintra emelte azzal, hogy a munkáltatói döntésen alapuló juttatást 37 000 forintra csökkentette, így illetménye 159 000 forintra emelkedett.

- [10] A felperesek kereseti kérelmükben arra hivatkoztak, hogy az indítványozó munkáltatóként jogszabályba ütköző módon járt el a 2015. évi és az azt megelőző években irányadó illetményük meghatározásakor, amikor a jogszabályok szerint garantált bérminimumon, illetve minimálbéren felül korábban biztosított munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt utóbb csökkentette, illetve megszüntette. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 66. § (9) bekezdése szerint a munkáltatónak meg kellett volna fizetnie a külön kormányrendeletben meghatározott mértékű garantált bérminimumnak, illetve minimálbéren megfelelő összegű garantált illetményt, és a Kjt. 66. § (7) és (8) bekezdései szerinti munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt utóbb csak negatív eredményű minősítés alapján vonhatta volna el.
- [11] Az első fokon eljáró Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperesek keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész és a garantált illetmény csak az illetmény fogalmán belül egységesen értelmezhető, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész és a garantált illetmény összeszámítandó. Ennek megfelelően a közalkalmazott a garantált illetményen felüli munkáltatói döntésen alapuló juttatást a mindenkori garantált illetmény összegétől függetlenül a megállapításkori értékében nem követelheti.
- [12] A felperesek fellebbezése alapján másodfokon a Székesfehérvári Törvényszék járt el, amely az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Kjt. közalkalmazotti illetménnyel kapcsolatos egyes rendelkezései 2013. augusztus 1. napjától módosultak, ettől az időponttól a közalkalmazottak garantált illetményének el kell érnie a kötelező legkisebb minimálbéren, illetve a garantált bérminimumnak megfelelő összeget. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a garantált illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló többlet az egységes illetmény fogalmán belül értelmezendő és kezelendő. A törvényszék utalt a Kúria Mfv.II.10.043/2016/6. számú ítéletében foglaltakra is. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az indítványozó 2013. augusztus 1-jét követően csak 2015. január 1-jétől intézkedett, illetve adott tájékoztatást valamennyi felperes vonatkozásában a garantált illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló többlet változásairól.
- [13] A felperesek és az indítványozó is felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében előadott érvelése szerint a másodfokú bíróság nem tett eleget a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 221. § (1) bekezdésében előírt kötelezettségének, mivel ítélete indokolásában nem szerepelnek a döntését alátámasztó jogszabályi rendelkezések, és a Kjt. több rendelkezésének megsértésére is hivatkozott. Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság „mesterségesen megosztotta” az illetményt, és azon belül önálló jogcímként kezelte az úgynevezett munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt és önálló fogalomként használta az „összilletményt”. A felperesek felülvizsgálati kérelme szerint a jogerős ítélet sérti a régi Pp. egyes rendelkezéseit, mivel figyelmen kívül hagyta a felperesek keresetmódosítását és a tárgyaláson ez alapján bejelentett keresetfelemelésüket, valamint a kereseti kérelemhez kötöttség elvét. A felek előadásának helytelen rögzítése alapján a tényállás sem helyes, valamint a jogerős ítélet nem terjed ki maradéktalanul a kereseti követelésre. Érvelésük szerint a jogerős ítélet érdemben helyes jogelveket alkalmazott és helyes jogkövetkeztetéseket vont le, de helytelenül állapította meg az összecszerúséget.
- [14] A Kúria közbenső ítélete szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelme nem volt megalapozott. A Kúria szerint a törvényszék ítélete az alkalmazott jogszabályhelyek jogértelmezésére kitért, azonban valóban nem tartalmazott konkrét jogszabályhely-megjelöléseket, így a törvényszék eljárási szabályt sértett, amely szabálysértésnek azonban az úgy érdemi elbírálására nézve lényeges kihatása nem volt. A kúriai közbenső ítélet megerősítette, hogy a közalkalmazott garantált illetménye és a megállapított illetménye nem azonos fogalmak. A másodfokú bíróság helyes jogi álláspontja szerint nincs lehetőség arra, hogy a munkáltató külön intézkedés nélkül úgy tekintse a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt, hogy az a jogszabályváltozás miatt emelésre szoruló garantált illetmény emelésének fedezetéül szolgált. A közalkalmazott garantált illetménye és illetménypótlékai jogszabályon alapuló, kötelező mértékű juttatások, amelyek a jogszabály változásakor akkor is a jogszabálynak megfelelően változnak, ha arról a munkáltató nem hoz semmilyen írásbeli intézkedést, illetve a változásról nem tájékoztatja a közalkalmazottat. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész ezzel szemben más jogi természetű, mivel nem alanyi jogon jár a közalkalmazottnak, hanem munkáltatói döntésen alapul, illetve ezt a jellegét nem veszíti el a garantált illetmény jogszabályon alapuló emelésekor sem. Erre tekintettel munkáltatói kifejezett döntés, írásbeli intézkedés hiányában ezen illetményrész összege változatlan marad a következő mun-

káltatói intézkedésig. Ha tehát a garantált illetmény mértéke jogszabályon alapulóan emelkedik, és a felek között nem jön létre újabb megállapodás a kinevezés módosításával az illetmény emeléséről, és a munkáltató sem hoz döntést a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészről, akkor a garantált illetmény emelése fedezetét a változatlan összegű illetmény nem biztosítja.

- [15] A Kúria közbenső ítélete szerint a felperesek felülvizsgálati kérelme részben megalapozott volt. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt a felperesek összegszerű kereseti követelése helyességét nem vizsgálta, a felperesek kereseti kérelmének nagyobb részben helyt adó másodfokú bíróság pedig tévesen, a felperesek eredeti kereseti kérelmében megjelölt összegszerű igényéről döntött, s nem volt figyelemmel arra, hogy azt utóbb módosították, igényüket felemelték. A törvényszék a felperesek kereseti követelése jogalapjáról a jogszabályoknak megfelelően döntött, az összegszerűség vonatkozásában azonban a módosított kereseti követelések alapján kell elbírálni a felperesi igényeket és megvizsgálni azok jogszerűségét. Mindezekre tekintettel a Kúria a felperesek keresetét jogalapjában helyesen elbíráló másodfokú döntést közbenső ítéletnek tekintette és a jogalap vonatkozásában azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg az összegszerűségre vonatkozó jogerős döntést a perköltségre is kiterjedően a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [16] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Kúria közbenső ítélete ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, T) cikkével, I. cikk (3) és (4) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, 26. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [17] Az indítványozó arra tekintettel állítja az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét, hogy a törvényszék és a Kúria az általa e körben előadottakat érdemben nem vizsgálta. A Kúria közbenső ítélete jogszabályi alapok nélkül módosította a felperes és az indítványozó között fennálló szerződést a tényleges illetmény tekintetében annak ellenére, hogy a szerződés módosított része jogszabályba nem ütközött.
- [18] A panaszban írtak szerint a Kúria és a törvényszék ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, illetve annak részelemét, az indokolt bírói döntéshez való jogot. A másodfokú bíróság nem jelölte meg azokat a jogszabályokat, amelyekben az ítélete alapult, a Kúria más egyedi ügyben hozott ítéletére hivatkozott, azt precedensértékűnek tekintve, az indokolásában nem értékelte a peres felek jogszabályi hivatkozásait, illetve az indítványozó több beadványát. A Kúria ítélete megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete nem tartalmaz konkrét jogszabályhely-megjelöléseket, azonban azt mégsem helyezte hatályon kívül. Ezen túlmenően a Kúria nem értékelte az indítványozó több beadványában is kifejtett jogi érvelését.
- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben a meghallgatáshoz és a kérelem elbírálásához való jog sérelmét is állította az indítványozó. Álláspontja szerint a törvényszék és a Kúria egyes, a per érdemét érintő jogszabályi hivatkozásait nem vizsgálta, a jogszabályszövegek összevetéséből nem vont le következtetéseket. A Kúria ítéletének indokolása nem tért ki az indítványozónak a Kúria Mfv.II.10.043/2016/6. és Mfv.II.10.460/2015/10. számú ítéleteivel kapcsolatban kifejtett álláspontjának értékelésére sem.
- [20] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét látja abban, hogy a másodfokon eljáró törvényszék ítélete nem tartalmazza a döntés alapjául szolgáló konkrét jogszabályhelyek megjelölését, valamint nem értékelte maradéktalanul az indítványozó jogi érveit, így az indítványozó nem tudta felülvizsgálati kérelmében teljes bizonyossággal megjelölni, hogy azt mely jogszabályhelyek megsértésére alapítja, illetve a jogszabálysértést nem tudta megfelelően indokolni. Az indítványozó álláspontja szerint, ha a törvényszék eleget tett volna az indokolási kötelezettségének, akkor lehetősége lett volna olyan tartalmú felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni, amely kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. Sértette az indítványozó jogorvoslathoz való jogát az is, hogy a Kúria felülvizsgálatra alkalmasnak tartotta a másodfokú bíróság ítéletét, és hogy az eljárási szabálysértés orvoslását nem új eljárásra utasítással tette meg.
- [21] Az indítványozó szerint az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti az, hogy a Kúria ítéletében a másodfokon eljáró törvényszék ítéletének indokolását kiegészítette. Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is állítja, mivel a Kúria eltérő álláspontra jutott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 46. §-ának és a Kjt. 66. §-ának értelmezésekor. Az indítványozó szerint a Kjt. 66. § (9) bekezdésének helyes, a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáló értelmezése az, hogy

a jogalkotói cél az volt, hogy a közalkalmazotti illetmény ne lehessen kevesebb a minimálbérnél, illetve a garantált bérminimumnál. Az indítványozó álláspontja szerint a törvényszék és a Kúria az adott tényállásra nem vonatkozó jogszabályi rendelkezést alkalmazott, az indítványozó jogi érvelése elutasításának indokairól nem adott megfelelően számot.

- [22] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és T) cikke sérelmét állította, de ahhoz indokolást nem fűzött, valamint az I. cikk (3) és (4) bekezdéseinek sérelmét valójában nem állította, azok tartalmát álláspontja alátámasztására hívta fel.
- [23] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [24] Az Alkotmánybíróság elsőként az indítványozói jogosultság vizsgálatát folytatta le, tekintettel arra, hogy az indítványozó megyei rendőr-főkapitányság, és mint ilyen az állami szervezetrendszer része [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. A 3091/2016. (V. 12.) AB határozat szerint az állami szervek is rendelkezhetnek indítványozói jogosultsággal az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz előterjesztésére, amennyiben magánjogi jogalanyként jártak el az alapul fekvő jogviszonyban. A határozat azt is megállapította, hogy ennek vizsgálatát esetről-esetre kell elvégezni {3091/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [19]–[22]}.
- [25] Jelen ügyben az indítványozó rendőr-főkapitányság munkáltatóként, egy munkaügyi jogvitában, mellérendelt jogalanyként mint a polgári per alperese szerepelt. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jelen ügyben az indítványozó indítványtételi jogosultsága erre tekintettel megállapítható.
- [26] Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó számára a támadott bírósági döntést, a Kúria Mfv.II.10.063/2017/7. számú közbenső ítéletét 2018. január 23-án kézbesítették, az alkotmányjogi panaszt pedig 2018. március 13-án nyújtotta be személyesen a bíróságon. Az indítvány az alábbiak szerint részben megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek.
- [27] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, T) cikkének, I. cikk (3) és (4) bekezdéseinek sérelmével kapcsolatban indokolást nem tartalmaz, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatban állított jogsérelemmel összefüggésben releváns indokolást nem tartalmaz. Erre tekintettel az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, T) cikke és I. cikk (3) és (4) bekezdései tekintetében, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésére figyelemmel kifejtettek tekintetében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének e) pontjában foglaltaknak.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában egyebekben megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdése, T) cikk, I. cikk (3) és (4) bekezdései, XIII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk], a támadott bírói döntést, a Kúria Mfv.II.10.063/2017/7. számú közbenső ítéletét, továbbá az alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [29] Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése a bírói hatalmi ág függetlenségét és annak garanciáit rögzíti, alapjogot vagy Alaptörvényben biztosított jogot tehát ez a rendelkezés nem deklarálnak {3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály szintén nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [30] A fentiekben kifejtettek tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkével összefüggésben nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek tekintettel arra, hogy sem az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése, sem az Alaptörvény 28. cikke nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az alkotmányjogi panasz ebben a részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének b) pontján alapuló feltételnek, így az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [31] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést

vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [32] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az alkotmányjogi panaszban előadottak tekintetében az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az indítványozó panaszában felvetett kérdés nem alkotmányossági, hanem törvényességi jellegű. Az indítványozó a bírósági döntéssel szembeni kifogásait fogalmazza meg, illetve a bíróság jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [33] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az alkotmányjogi panaszban nevesített indokolási kötelezettség megsértését az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában már alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [21]}. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadásának az indokolási kötelezettség vonatkozásában csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye esetén lehet helye az Abtv. 29. §-ának megfelelően. Az indokolási kötelezettséggel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye nem merül fel, mivel a Kúria ítéletéből megállapítható, hogy a Kúria érdemben megvizsgálta az indítványozó érveit, a törvényszék jogerős ítéletét pedig kiegészített indokolással tartotta fenn hatályában. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [34] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet gyakorlatára, mely szerint „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a tekintetben, hogy a bizonyítási eljárás eredményének felülmérlegelésére az alkotmányjogi panasz-eljárás nem adhat keretet, mert ebben az eljárásban csak a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség felülvizsgálatára kerülhet sor {3116/2014. (IV. 17.) AB végzés, Indokolás [54]; 3039/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [19]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]}. A bíróságok mérlegelési körébe tartozik az a kérdés is, hogy a fél bizonyítási indítványának helyt ad-e. A vizsgált ügyben ezt a mérlegelést a bíróságok elvégezték, ennek felülmérlegelésére az Alkotmánybíróságnak a fentebb idézett gyakorlata alapján az alkotmányjogi panasz keretében nincsen módja.
- [35] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban sem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.

- [36] Fentiekre figyelemmel az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [37] A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. október 2.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/498/2018.

